

1ο Γυμνάσιο Άργους

Νοέμβριος 2016-τεύχος 9

ΒΗΜΑΤΑ ΞΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Αρχίζω να προχωρώ κάτω από το μολυβένιο ουρανό, έχοντας στο νου στοχασμούς πικρούς. Βλέποντας το φθινοπωρινό τοπίο να απλώνεται μπροστά μου, αναπολώ τις ζεστές μέρες του καλοκαιριού. Τώρα πια είναι αργά... Τα φύλλα έχουν αρχίσει να προσγειώνονται απαλά στο έδαφος, ενώ οι πρώτες σταγόνες της βροχής πέφτουν στο μέτωπό μου. Με ένα δυνατό φύσημα του ανέμου κουμπώνω το πανωφόρι μου και συνεχίζω τον ατελείωτο περίπατο μου προς το άγνωστο.

Γύρω μου οι περαστικοί προχωρούν βιαστικά, κρατώντας τις ομπρέλες τους σφιχτά στο χέρι ώσπου χάνονται στον ορίζοντα. Οι νοικοκυρές σφαλίζουν τα παράθυρα των σπιτιών τους αδιαφορώντας για όσους δεν έχουν πού να περάσουν αυτές τις βροχερές και ψυχρές φθινοπωρινές νύχτες.

Καθώς προχωρώ, παρατηρώ μερικούς άστεγους που βγάζουν τα λιγοστά ρούχα τους για να προστατεύσουν τα παιδιά τους από το κρύο και τη βροχή. Αυτές οι συγκλονιστικές εικόνες με κάνουν να συνειδητοποιήσω την αξία μερικών αγαθών που στις μέρες μας θεωρούνται δεδομένα, ενώ δεν μπορώ να μην αναγνωρίσω τον ηρωισμό αυτών των ανθρώπων.

Παίρνω μια βαθιά ανάσα και συνεχίζω να προχωρώ. Μπροστά βλέπω μια μικρή πλατειούλα. Κοντοστέκομαι και παρατηρώ ένα σμήνος από περιστέρια που ψάχνει απεγνωσμένα για τροφή. Κάθομαι στο διπλανό παγκάκι και βγάζω από τη τσάντα μου ένα κουλούρι. Τους το προσφέρω κι αυτά αμέσως ανταποκρίνονται θετικά στο κάλεσμά μου.

Αρχίζει να σκοτεινιάζει και το κρύο γίνεται όλο και πιο τσουχτερό. Πρέπει να βρω επειγόντως ένα μέρος να περάσω τη νύχτα. Αποχαιρετώ τους φίλους μου τα περιστέρια κι αρχίζω να προχωρώ ακολουθώντας το υδάτινο μονοπάτι που έχει σχηματίσει η βροχή, ώσπου στο τέλος χάνομαι μακριά, χωρίς να ξέρω πού θα με φέρει το επόμενο μου βήμα...

Χρυσάνθη Τσαπραλή, Α3

Ο ήλιος δύει όλο και πιο νωρίς,
κουρασμένος από το ξόδεμα του καλοκαιριού.

Κι ο κάμπος τον αποχαιρετά
με χιλιάδες μικρά πορτοκαλιά επιφωνήματα.

Δυο τρεις γέρικες ελιές σε μια γωνιά
συγκατανεύουν
διψώντας ωστόσο αυτές για έναν άλλο ουρανό.

Απαλό το φθινοπωρινό αεράκι
θροίζει στις καρδιάς μας τα φύλλα.
Ποιο αστέρι ορίζει των ανθρώπων τη μοίρα;

Μαρία Ανδριανού
ταξ. Γ1

Όλγα Λάμπρου

